

Slunce a voda

Martin Maxa

1. Slunce pálí na nebi a to má z mraků záplaty. Ležím tu v pís-
ku a šplouchá mi na paty.

A cítím jak vlny mi sráží hrany, cítím jak vlny mi sráží hra-
ny, až jsem
jako ten oblázek hladký a kulatý.

R: Hej hej a jednou ta voda, hej hej a ty zelený řasy,
hej hej i tebe si podá, hej hej jak to cigáro uhasí.

2. Kdo si myslí, že pýcha ho podrží nahoře až ho jednoho rána v-
yláká na moře.

A že ví, kde číhají zrádný vlny, ví kde číhají zrádný vlny
a že sotva ho některá naučí pokoře.

R: Hej hej toho si voda, hej hej a ty zelený řasy,
hej hej právě tak podá, hej hej jak to cigáro uhasí.

R2: Hej hej kdo si myslí, že před svými dluhy spasí ho laciná s-
vatozář.

Spatří leda tak na vodě kruhy, hej hej až obrátí k nebi tvá-
ř. K nebi tvář.

3. Slunce pálí a nad zemí vítr se prohání. Ležím tu v písku jak
oblázek na dlani.

A sama vidíš, nemám ostrý hrany, dávno mi chybí ostrý hrany,

proto neměj strach lásko, o mě se neporaníš.

R: Hej hej dávno mi voda, hej hej srazila hrany,
hej hej žádná škoda, hej hej jsem oblázek na dlani.

R2: Hej hej kdo si myslí...

R: Hej hej a jednou ta voda, hej hej a ty zelený řasy,
hej hej i tebe si podá, hej hej jak to cigáro uhasí.